

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

cum veritatem estis iudicantes non vobis ipsis à autem eur.
 57 למנא דין מן נפשכון לא דינו אתון קושתא : מא
 in via dam magistratū ad litis tue domino cum tu abis enim
 ניר דאול את עם בעל דינך לות ארכונא עד באורחא
 ducat te ne ab eo & liberaberis mercedem da es
 אנת חב תאנורתא ותתפרק מנה דלמנא נובלך
 in domū eiciat te & exactor exactori tradat te & iudex iudicem ad
 לורת דינא ודינא נשלמך לגביא ונביא נרמך בית
 illinc exibis quodd nō tibi ego dico & amen vincitorū
 אסירא : 58 ואמין אמר אנא לך דלא תפוק מן תמן
 vltimum octauum reddideris donec
 ערמא דתתל שמונא אחריא :

57 Quid autem & à vobis ipsis nō iudicatis quod iustū est?
 58 Cū autem vadis cum aduersario tuo ad principem, in via da operam liberari ab illo: ne fortē trahat te ad iudicem, & iudex tradat te exactori, & exactor mittat te in carcerem.
 59 Dico tibi, non exies inde, donec etiam nouissimū minutum reddas.

C A P. XIII.

13 Caput
 קפלאון יג
 erucis festum post secūdx in sabbatho vnus lectis
 קרינא דחד בשבא דב דבתר עארא דצליבא
 illis Galileis de ci dixerunt homines venerūt tēpore autē in illo
 בהו דין זבנא אתו אנשין אמרו לרה על גליליא הנון
 & dixit Iesus & respōdit ipsorū sacrificiis eū sanguinem miscuit quor. Pilat?
 דפיטוס חלט דמהון עם דבחייון : 2 וענא ישוע ואמר
 pte plus fuerint peccatores Galilaei quod illi estis putantes eis
 להון סברין אתון דהנון גליליא חטיין הון יתיר מן
 vobis ego dico non eis fuit quia sic Galileis omnibus
 כלהון גליליא דהבנא הואא אנון : 3 לא אמר אנא לכון
 aut peribitis similiter pœnit. egeritis non si omnes vos p etiā autē
 דין דאר' כלכון אן ליה תתובון הכננת תאכרון : 4 או
 & occidit in Siloe turris super quos cecidit oꝛodeci n illi
 הנון תמנתעסר דנפל עליהון מגדלא בשילוחא וקטל
 hominibus omnibus pte magis erant q peccatores estis putantes eos
 אנון סברין אתון דחטיין הון יתיר מן כלהון כנישנא
 non quod si autē vobis ego dico non in Ierusalem qui habitāt
 דעמרין באורשלם : 5 לא אמר אנא לכון דין דאן לא
 peribitis sicut illi omnes vos pœn. ege.
 תתובון כלכון אכותהון תאכרון :

1 ADERANT autem quidam ipso in tempore, nuntiantes illi de Galileis, quorum sanguinem Pilatus misceuit cum sacrificiis eorum.
 2 Et respondens dixit illis, Putatis quodd hi Galilei pte omnibus Galileis peccatores fuerint, quia talia passi sunt?
 3 Non, dico vobis: sed nisi pœnitentiā habueritis, omnes similiter peribitis. Sicut illi decem & octo, supra quos cecidit turris in Siloe, & occidit eos.
 4 Putatis quia & ipsi debitores fuerint pte omnes homines habitantes in Ierusalem.
 5 Nō, dico vobis: sed si non pœnitentiā habueritis, omnes similiter petibitis.

57 ὅτι δὲ καὶ ἀπὸ ἐσθλῶν οὐ κρινεῖτε τὸ δίκαιον. 58 ὡς ἰδοὺ ὑπάρχει μὲν τὸ ἀγῶνιστικὸν τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ δόξαι, καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἀπὸ αὐτῶν, μὴ ὅτι ἁπλοῦς ἦν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Ἰερουσαλὴμ, οἱ ἄλλοι δὲ ἦσαν ἑκατὼν, ὡς οὐ καὶ τὸ ἐργαστὸν λατρίῃς ἕκαστος.
 Καφ. 13.
 I. Παρῆσαν δὲ τινες ἐν αὐτῷ ᾧ ἔργῳ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, οἱ τὸ αἷμα Πιλάτου ἐμίχθησαν ἐν τοῖς αὐτοῦ. 2. Ἐκτιθέμενος ὁ Ἰησοῦς εἰπὼν αὐτοῖς, δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὐτοὶ ἀμωμοτάτοι ἀπὸ πάντων τῶν Γαλιλαίων ἐστίν, ὅτι ὡσαύτως πεπνυμένοι: 3. οὐχί, λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν μὴ μετανοήτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολήθητε. 4. Ὡς ἔκαινε οἱ δόξα καὶ δόξα, ἐφ' οἷς ἔπεσον ὁ πύργος ἐν τῇ Σιλωάμ, καὶ ἀπέκτανε αὐτοὺς: δοκεῖτε ὅτι οὐ καὶ ὁ φάρακας ἐστὶν ἁπλοῦς πάντας ἀπὸ τῆς Ἰερουσαλὴμ; 5. οὐχί, λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν μὴ μετανοήτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολήθητε.

et vobis vnus vnus vultus & dicit: respondit vero Iesus
 יֵשׁוּעַ דִּין עָנָא וְאָמַר לֵיהּ נֹסֵב בְּאַפְסָא חֵד חֵד מִנְכוּן
 & abijt praeſepi à alinum ſuum aut bouem ſuum ſoluic nōnne in ſabbatho
 בִּשְׁבַתָּה לֹא שָׂרָא תוֹרָה אוֹ חֲמוּרָה מִן אֹרְיָא וְאוּלָּם
 & ligauerat eā Abrahāe eſt quæ filia autem hæc aquatum
 מִשְׁקָא: 16 הֲדָא דִּין דְּבִרְתָּהּ הִי דְאִבְרָהָם וְאַסְרָהּ
 ve ſoluertur ſuit decens nōnne annos octodecim ecce criminator
 אַבְלִיקְרִיעָא הָא תִּמְנַעְסְרָא שְׁנָן לֹא וְלֹא הוּא דְתִשְׁתְּרָא
 dicens hæc & cūm ſabbathi in die vinculo hoc ab
 מִן הִנְנָא אִסְרִיָא בְיוֹמָא דְשַׁבְתָּהּ: 17 וְכֵד הֲלִין אִמְר
 contra eum erant qui ſtātes: hi omnes erant erubescētes eſſet
 הוּבָא בְהַתִּין הוּוּ כְלָחוּן אִילִין דְקִימִין הוּוּ לְקוּבְלָהּ
 quæ ſiebat mirabilibus in omnibus erat gaudens populus & vniuersi
 וְכֵלָה עָמָא דְהָדָא הוּא כְּכָלְהִין תְּמִיחָתָא דְהוּין הוּוּ
 regnum ſimile eſt cuienam Ieſus verò erat dicens p manu ipſius
 בְּאִידְרָה: 18 אִמְר הוּא דִּין יֵשׁוּעַ לְמַנָּא דְמִיָּא מְלִכוּתָא
 ſinapis grano ſimile eſt aſſimilabo illud & cuienam Dei
 דְּאַלְהָא וְלְמַנָּא אֲדַמְיָה: 19 דְּמִיָּא לְפִרְדָּא דְחֵרְדָּא
 arbor & ſuit & creuit in hortu ſuum proiecit vir quod accipies
 הִי דְנִסְכָּא גְבִרָא אֲרַמִּיָּה כְנַנְתָּהּ וְרִבְתָּהּ וְהוּת אִילָנָא
 dixit rurus in eius ramis nidificauit caeli & volatile magna
 רַבָּא וּפְרָחְתָּהּ דְשִׁמְיָא אֲקִנְרָת בְּסוּכִיָּה: 20 תוֹב אִמְר
 ſimile eſt Dei regnum aſſimilabo cuienam Ieſus
 יֵשׁוּעַ לְמַנָּא אֲדַמְיָה לְמַלְכוּתָא דְאַלְהָא: 21 דְּמִיָּא
 fatorum trium in farina abdidit mulier quod accipiens fermento
 לְחַמְיָא הִי דְנִסְכָּת אֲנַתָּא מְסַרְתָּ בְּקַמְחָא דְתֵלֶת סָאן
 & vrbes per pagos erat & iter faciēs fermentetur tota donec
 עָרְמָא דְכָלָה חֲמֵע: 22 וְרָא הוּא כְּקוּרִיָּא וְכַמְרִינָא
 in Ierusalem & abijt doceret dī
 כְּד מְלָה וְאוּל לְאוּרְשָׁלַיִם:
 & patrum iuſtorum in cōmemoratio. lectio

קְרִינָא בְּרוּכִינָא דְכִנְאָנָא וְאַכְהֵתָא
 verò Ieſus qui viuāt ij ſint pauci ſi quidam autē interrog. eum
 שְׂאֵלָה דִּין אַנְשֵׁי דָאן זְעוּרִין אַנּוּן אִילִין דְחִיאן יֵשׁוּעַ דִּין
 eis dixit
 אִמְר לְהוּן:

15 ἀπεκρίθη αὐτῷ αὐτὸς ὁ κύριος, καὶ εἶπεν, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς ἄγγελον ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου, καὶ ἀκούσειτε τὴν φωνήν αὐτοῦ: 16 τὸ πνεῦμα καὶ ἡ γάμος λέγουσιν, καὶ ἴστε ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν: 17 καὶ ἴστε λέγει ἡ ψυχή, καὶ ἴστε λέγει ὁ πνεῦμα καὶ ἡ γάμος λέγουσιν, καὶ ἴστε ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν: 18 ἴστε ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν, καὶ ἴστε ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν, καὶ ἴστε ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν: 19 ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν, καὶ ἴστε ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν: 20 καὶ ἴστε ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν, καὶ ἴστε ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν: 21 ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν, καὶ ἴστε ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν: 22 καὶ ἴστε ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν, καὶ ἴστε ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν: 23 ἴστε ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν, καὶ ἴστε ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν:

15 Respondens autem ad illum Dominus dixit Hypocritæ, vnusquisque vestrum ſabbatho non ſoluic bouem ſuum, aut aſinum à præſepio, & ducit adquare?
 16 Hanc autem filiã Abraham, quam alligauit Satanas, quam decem & octo annis, nõ oportuit ſolui à vinculo iſto die ſabbathi?

17 Et cum hæc diceret, erubefcebant omnes aduerſarij eius: & omnis populus gaudebat in vniuerſis quæ glorioſe ſiebat ab eo.

18 Dicebat ergo, Cui ſimile eſt regnum Dei, & cui ſimile æſtimabo illud?

19 Simile eſt grano ſinapis, quod acceptum homo miſit in hortum ſuum, & creuit: & factum eſt in arborem magnam, & volucres caeli requieuerunt in ramis eius.

20 Et iterum dixit, Cui ſimile æſtimabo regnum Dei?

21 Simile eſt fermento, quod acceptum mulier abſcondit in farinae ſata tria, donec fermentaretur totum.

22 Et ibat per ciuitates & caſtella docens, & iter faciēs in Ierusalem.

23 Air autem illi quidam, Domine, ſi pauci ſunt qui ſaluantur? Ipſe autem dixit ad illos:

altera & die operari & cras hodie me oportet verum
 אחרת וליומא אסעור וליומא ומהר אסעור וליומא אחרת
 Ierusalem extra percat vt propheta potest fieri non quia ibo
 אורשלים אורשלים קטלת נביא ורנמת לאילין דשליחין
 qui missi sunt corum & lapidatrix pphet.interfectrix Ierusalem Ierusalem
 gallina sicut filios tuos cogregare. volui tēporibus quantis ad cam
 לותה כמא ובנין עבירת למכנשו בניאיך תרנגולתא
 ecce voluistis & non alas suas subter pullos suos congregat
 דכנשנא פרוניגה תחית נפיה ולא עביתון; ה
 quod non enim vobis ego dico deserta dom' vestra vobis relinquatur
 משתבך לבון ביתכון הרבא אמר אנא לבון גיר דלא
 in nomine qui venit ille benedictus dicatis quousque videbitis me
 תהוונני עדמא דתאמרון בריך הו דאתא כשמרה
 Domini

33 Veruntamē oportet me
 hodie & crās & sequenti die
 ambulare: quia nō capit Pro-
 phetam perire extra Ierusa-
 lem
 34 Ierusalem Ierusalem, quæ
 occidis Prophetas, & lapidas
 eos qui mittuntur ad te, quo-
 ties volui congregare filios
 tuos, quemadmodum auis
 nidum suum sub pennis, &
 noluisti?
 35 Ecce relinquetur vobis
 domus vestra deserta. Dico
 autem vobis, quia non vide-
 bitis me, donec veniat cum
 dicetis, Benedictus qui venit
 in nōmine Domini.

דמרינא

CAP. XIII.

14 Caput

קפלאון יר

Ieiunij quartæ hebdomadis tertij diei. lectio.

קרינא דיום נ בשבתא דר דיעומא

Pharisæorū primorib' ex vnus in domum ingr. fuisse. vt cum & fuit

והויה דכד על לביתא דחד מן רישא דפרישא
 eum erant obseruantes & ipsi sabbathi in die panem vt ederet
 דנאכול לחמא ביומא דשבתא והגון נטרין הו ליה
 coram eo erat aquas fuerat q cogregas vnus vir & ecce
 והא נברא חד דכניש הוא מיא אית הוא קרמוהו
 sabbatho licet si & Pharisæis Scribis & dixit Iesus & respōdit
 וענא ישוע ואמר לספרא ולפרישא דאן שלוש בשבתא
 & sanauit ipse & preheddit eum tauerunt verd illi sanare
 למאסיו; ה הגון דין שתקו ואחדרה הו ואסיה
 bos aut filius cuius cecidit ex vobis quis eis & dixit & dimisit eū
 ושריהו; ו אמר להון מנו מנכון דנפל ברה או תורה
 eum extrahit hauriens statim & non sabbathi in die in puteum
 בכרא ביומא דשבתא ולא מחרא דלא מסק ליה;

1 Et factum est, cum intras-
 set Iesus in domum cuiusdam
 principis Phariseorum fab-
 batho manducare panem, &
 ipsi obseruabant eum.
 2 Et ecce homo quidam
 hydropicus erat ante illum.
 3 Et respondens Iesus di-
 xit ad Legisperitos & Phari-
 seos, dicens; Si licet sabbatho
 cutare?
 4 At illi tacuerunt. Ipse ve-
 ro apprehensum sanauit eū:
 ac dimisit.
 5 Et respondent ad illos, di-
 xit, Cuius vestrum aſinus aut
 bos in puteum caderet, & non
 continuo extrahet illum die
 sabbathi?

33 אחרת וליומא אסעור וליומא ומהר אסעור וליומא אחרת
 34 אורשלים אורשלים קטלת נביא ורנמת לאילין דשליחין
 35 לותה כמא ובנין עבירת למכנשו בניאיך תרנגולתא
 דכנשנא פרוניגה תחית נפיה ולא עביתון; ה
 משתבך לבון ביתכון הרבא אמר אנא לבון גיר דלא
 תהוונני עדמא דתאמרון בריך הו דאתא כשמרה
 Domini

Κεφ. ιδ.
 I Καὶ ἐγένετο ὅτι πρὸς τὴν αὐτὴν εἰς οὐρανὸν ἔλασεν ἄγγελος κυρίου φησὶς φασελομήτω ἡ ἄβελτα φασελομήτω, καὶ αὐτοὶ ἦσαν
 περὶ τὴν ἑβδόμη αὐτῶν. 2 καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος τις ἐκ τῶν υἱῶν τῆς ἑβδόμης ἐκείνης ἐκείνην αὐτῶν. 3 καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἰη-
 σὺς εἰπὼς τοῖς νομοματοῖς καὶ φαρισαίοις, λέγων, εἰ ἔστι τις τῶν ἡβελτῶν ἡ ἐκείνων, καὶ 4 οἱ δὲ ἠσώθησαν. καὶ
 ὁ θεὸς ἠγάπησεν ἰδοὺ αὐτῶν, καὶ ἀπέλασεν. 5 καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἰησὺς αὐτοῖς εἰπὼς ἄλλος ὑμῶν ἀνεῖς ἢ βουξ εἰς
 φρέαρ ἐμπίπτει, καὶ ἂν ἡ βουξ ἀνασπῆσὶ αὐτὸν ἢ ἡμεῖς εἶπεν ἡ ἄβελτα;